

ДЪРЖАВЕНЪ

ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ Вѣстникъ«

за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разпоски 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонamenti и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, вторникъ 26 февруарий 1885 год.

Брой 19.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество.

Въ срѣда на 13 февруарий Негово Височество прие на докладъ Военния Министръ Князь Кантакузина. Въ сѣщій день Предсѣдателя на Върховний Кассационенъ Сѣдъ г. П. Стаматовъ има честъта да се представи на Негово Височество.

Въ четвъртъкъ на 14 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Финанситѣ г. П. Каравелова и Министра на Народното Просвѣщение г. Р. Каролева.

Въ петъкъ на 15 февруарий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Австрийскій Дипломатическій Агентъ и Генераленъ Консулъ Баронъ де Бигелебенъ, Н. Превосходителство Нихадъ-Паша, г. Д. Грековъ, г. М. Сарафовъ и г. Б. Горановъ.

Въ сѣбота на 16 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосѣдието г. В. Радославова, Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. И. Цанова и Министра на Вътрѣшнитѣ Работи г. Н. Сукнарова. Въ сѣщій день Капитанъ Груевъ и г. Г. Муравеновъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество.

Въ недѣля на 17 февруарий г. С. Константиновичъ и Поручикъ Цанковъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество.

Въ понедѣльникъ на 18 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи г. Н. Сукнарова и Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. И. Цанова.

Въ сѣщій день Управителя на Общитѣ Сгради Князь Хилковъ, г. д-ръ Атанасовичъ и Икономъ Попъ Теодоръ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество.

Въ вторникъ на 19 февруарий по случай на празника „Заклучението Санъ-Стефанскій Договоръ“ Негово Височество благоволи да присѣтствува на молебена и водосѣта — извършени отъ Н. Високопреосвященство Митрополита Климента и послѣ на парадъ на Александровската площадь.

Въ срѣда на 20 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи г. Н. Сукнарова, а Военния Министръ Князь Кантакузинъ заедно съ г. д-ръ Моллова се представихъ.

По Министерскій Сѣвътъ.

Указъ

№ 3.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Нашия Предсѣдатель на Министерскій Сѣвътъ и Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладъ му отъ 23 февруарий т. г. подъ № 28,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Нашия Военний Министръ Генералъ-Маюръ Князь Кантакузинъ се увольнява, по домашни обстоятелства, въ отпускъ задъ граница.

II. До възвръщанието отъ отпуска на Военния Министръ Генералъ-Маюръ Князь Кантакузинъ, управлението на Военното Министерство се възлага върху Другаря на Военния Министръ отъ Генералния Штабъ Полковника Веймарна.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Предсѣдатель на Министерския Сѣвътъ и Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 февруарий 1885 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Председателъ на Министерския Съвѣтъ и Министръ на Финанситѣ

Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 28.

Господарю!

Военния Министръ Генералъ-Маиоръ Князь Кантакузинъ, по необходими домашни обстоятелства, се нуждае въ отпускъ задъ граница.

Като довеждамъ за това до свѣдѣние на Ваше Височество, измолявамъ съизволение да се възложи управлението на Военното Министерство, дордѣто се възвърне отъ отпуски Генералъ-Маиоръ Князь Кантакузинъ, върху Другаря на Военния Министръ отъ Генералния Штабъ Полковника Веймарна.

Ако Ваше Височество изволите да одобрите настоящия ми докладъ, то благоволете да подпишете приложени тукъ указъ.

Смѣхъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 23 февруарий 1885 г.

Председателъ на Министерския Съвѣтъ и Министръ на Финанситѣ:

Каравеловъ.

Указъ

№ 26.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за бериитѣ (анциза) върху питиетата.

ГЛАВА I.

Общи правила.

Чл. 1. Произвежданието на разни спиртни пития, които се добиватъ отъ хлѣбни и всякакви

други продукти, е свободно въ Българското Княжество.

Чл. 2. Тия питиета заплащатъ право за фабрикация въ размѣръ 10% отъ тѣхната стойностъ (съгласно съ чл. 5 отъ закона за лозята и спитънитѣ питиета ч по реда, предвиденъ въ правилника за правото на фабрикация, утвърденъ съ указъ отъ 9 ноемврий 1883 г. подъ № 95). За да могатъ да се варятъ и продаватъ питиетата, заплаща се и патентенъ налогъ.

ГЛАВА II.

За надзора върху питейнитѣ берии.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

За властѣта и длѣжността на финансовитѣ чиновници.

Чл. 3. Финансовитѣ чиновници и тѣхнитѣ помощници иматъ право въ всякое врѣме да влизатъ свободно въ спиртнитѣ и бирни заводи, въ ракаджийскитѣ фабрики, въ голѣмитѣ складове (депозити) съ питиета и въ всичкитѣ заведения, гдѣто спиртнитѣ питиета се продаватъ. За да се прегледватъ складовѣтѣ и заведенията въ туй врѣме, когато тѣ сж затворени за публиката, позволява се само, ако това е необходимо и има основателни подозрѣния, че въ споменатитѣ мѣста се нарушаватъ правилата на тоя законъ или се криятъ доказателства за тия нарушения. Такива прегледвания се правятъ винаги въ присѣдствието на единъ чиновникъ отъ мѣстната полиция и двама външни свидѣтели.

Чл. 4. Финансовитѣ чиновници и тѣхнитѣ помощници, като гледатъ да се изпълняватъ всичкитѣ въобще правила отъ тоя законъ, обрънатъ най-много внимание на тия отъ тѣхъ, съ които се запазватъ смѣткитѣ на питейнитѣ берии и тѣхното своеврѣменно внасяние въ ковчежничествата.

Чл. 5. Що се отнася само до питейнитѣ берии, главнитѣ обязанности на финансовитѣ чиновници и тѣхнитѣ помощници сж слѣдующитѣ:

а) да знайтъ точно колко има спиртоварителни, пивоварителни, ракаджийски и други фабрики и какво количество питиета произвежда всякоя отъ тѣхъ; колко ракия се искава отъ прѣщинитѣ (джибритѣ) и колко заведения има, въ които се търгува изцѣло и на дребно съ мѣстни и иностранны пития;

б) да не би да се внасятъ въ Княжеството спиртни питиета безъ да сж заплатили или обезпечили съ залогъ или порѣчителство правото за

фабрикация (чл. чл. 7, 8 и 9 отъ правилника за фабрикация на спиртнитѣ питиета);

в) да гледатъ да се не продаватъ пития безъ патентъ и продажбата да става съгласно съ земениѣ патенти;

З а б ѣ л ѣ ж к а 1. Къмъ числото на престѣпленията, споменати въ тоя членъ, свързани съ злѣуби за хазната, се отнасятъ: безпатентната търговия, изцѣло или на дребно съ пития, а също и продаването пития, макаръ съ патентъ, но на който се е вече свършилъ срока; държанieto пития въ търговско заведение, отворено за публиката, но което нѣма патентъ за търгуване съ тѣхъ; продаването пития на дребно съ патентъ, земенъ за продаване пития изцѣло, и наопаки продаването пития изцѣло съ патентъ, земенъ за търговия на дребно; продаването иностранни пития съ патентъ, земенъ за продаване мѣстни пития; търгуването въ мѣстности, причислени споредъ правилата на закона и расписанието къмъ по-високъ разрядъ, съ патенти, земенъ за по-доленъ разрядъ и слѣдователно, за които е платено по-малко пари; търгуването съ единъ патентъ въ гостилницитѣ и тѣмъ подобни заведения, които иматъ нѣколко тезгяха за продаване пития и продаването пития съ патентъ, земенъ въ името на друго лице, ако това име не е на стопанинътъ на зданието.

З а б ѣ л ѣ ж к а 2. Съдържателятъ на питейното заведение, трѣбва да има свидѣтелство отъ надлежний кметъ, че притежава качествата, предвидени въ чл. 51 на тоя законъ.

г) за всяко нарушение на тоя законъ се съставляватъ особенни протоколи въ присѣтствието на обвиняемия, ако той е билъ на лице и двама свидѣтели, а въ по-важни случаи и въ присѣтствието на полицейски чиновникъ. Въ протоколитѣ трѣбва да се забѣлѣжатъ слѣдующитѣ свѣдѣния: а) врѣмето и мѣстото на съставлението му, тъй също кой го е съставилъ и предъ кои свидѣтели; б) въ какво именно се заключава издиреното нарушение на правителствения интересъ (безпатентна търговия съ питиета, укриванieto имъ отъ заплащане правото за фабрикация и пр.); съ какви доказателства се потвърждава нарушението, (издирването на самия фактъ на укрититѣ питиета, количеството имъ, думитѣ на лицата, които сж били очевидци на безпатентна търговия, или укриванieto на питиетата, като се забѣлѣжи мѣстожителството имъ) и кой именно, на основание на доказателствата, трѣбва да се смѣта за виновенъ въ стореното нарушение, и в) оправданията на виновния, ако той пожелае да представи такива;

д) протоколитѣ трѣбва да сж подписани отъ оногова, който ги състави, отъ свидѣлитѣ и отъ виновния, ако той се съгласи да направи това. Спиртнитѣ питиета се задържатъ само тогава, кога тѣ не сж исплатили или обезпечили правото за фабрикация и се даватъ за съхранение на мѣстнитѣ

кметове, които се расписватъ за това въ протоколитѣ, догдѣто се даде край на дѣлото по съдебенъ редъ;

е) слѣдъ като се издирятъ нарушенията и се съставятъ протоколитѣ, тѣ се испращатъ безъ забава въ мѣстнитѣ окръжни съдилища на рѣшение. Въ отношенията, съ които се придружаватъ протоколитѣ, се забѣлѣжава: а) кой именно се прилича къмъ отговорностъ за стореното нарушение, и б) стойността на патента, която се слѣдва на съкровището за това, че питиетата сж продавани безъ патентъ и основанията за осѣждане на виновния; освѣнъ това и глобата въ пари, като наказание, и

ж) държатъ потребния отчетъ за всички предмети, що се отнасятъ до питейнитѣ берии за да го представляватъ гдѣто трѣбва, а тъй също и за ревизия въ Върховната Смѣтна Палата.

З а б ѣ л ѣ ж к а 1. За съставяние отчета окръжнитѣ ковчежничества отварятъ на чиновницитѣ отъ финансовия надзоръ, кога тѣ поискатъ, книгитѣ върху постигнението на питейнитѣ сборове.

З а б ѣ л ѣ ж к а 2. Протоколитѣ и испитванията, които се съставляватъ по нарушенията на питейний уставъ, ако не сж станѣли точно споредъ алинея г), д) и е) на чл. 5, не могатъ да се взиматъ за основа на присѣда.

З а б ѣ л ѣ ж к а 3. Въ протоколитѣ трѣбва да се указва причината, по която не е подписанъ отъ обвиняемия или отъ друго нѣкого отъ присѣтствующитѣ при съставлението му.

Чл. 6. Кога изпълняватъ обязанноститѣ си финансовитѣ чиновници, тѣхнитѣ помощници, а тъй също и фабричнитѣ контролери трѣбва да показватъ съвсѣмъ добросъвѣстна ревностъ за работата; да не допускатъ никакви отѣжки кога прилагатъ закона, но и да не отрупватъ фабрикантитѣ и винопродавцитѣ съ искания, които се не основаватъ на закона. Тѣ трѣбва да се грижатъ най-много да предвардватъ нарушенията на закона върху питейнитѣ сборове, като разясняватъ и показватъ съществующитѣ распореждания. Само ако се види, че обмислено се мжчатъ да нарушатъ закова или че не е възможно да се предварди, слѣдъ като е станѣло престѣплението, трѣбва да съставляватъ протоколи предъ свидѣтели и да правятъ изслѣдвания (дознания), които се предаватъ въ мѣстнитѣ надлежни съдилища за рѣшаване.

Чл. 7. Финансовитѣ чиновници и тѣхнитѣ помощници не трѣбва да приематъ платежитѣ за право на фабрикация или други доходи, които трѣбва да постѣпватъ въ хазната, тъй като всички пари, принадлежащи на хазната, трѣбва да се внасятъ въ мѣстнитѣ ковчежничества отъ самитѣ платци.

Чл. 8. Ако нѣкой наскърби или се въспротиви на финансовия чиновникъ или на негова помощникъ, кога послѣдния изпълнява служебнитѣ си обязанности, предава се на углавенъ съдъ.

Чл. 9. Финансовитѣ нагледници иматъ правата и обязанностиѣ, изложени въ членовѣ 38—39 отъ закона за надзора и събиранieto на даждията отъ 13 априлий 1883 г.

ОТДѢЛЕНИЕ II.

За властѣта и длъжноститѣ на чиновницитѣ отъ градската и селска полиция.

Чл. 10. Чиновницитѣ отъ градската и селска полиция, въ кръга на своето вѣдомство, иматъ сѣхитѣ длъжности по наблюдаването да се изпълняватъ изложенитѣ въ тоя законъ правила, каквито сѣ наложени и на финансовитѣ чиновници (чл. 4 и 5), като се исклучи постоянния контролъ за реда, по който се произвеждатъ пития въ спиртоварителнитѣ, пивоварителнитѣ и ракаджийски фабрики.

Чл. 11. Полицията по никакъвъ начинъ не може да бѣде посредникъ кога винопродавцитѣ или други лица внасятъ платежитѣ, както се каза по-горѣ (чл. 7), направо въ мѣстнитѣ ковчежничества. Само въ случай, когато се дири чрезъ полицията суммата отъ питейния сборъ, по исканieto на финансовия чиновникъ или споредъ основанията, забѣлѣжени ясно въ тоя законъ, тя (полицията) приема паритѣ за да ги предаде безъ забава въ хазната.

Чл. 12. Да се затварятъ разни видове питейни заведения, които сѣществуватъ чрезъ земи въ хазната патенти, или да се запрети тази търговия, когато за нея има патентъ, позволява се само въ случаитѣ, положително опредѣлени отъ закона (54 чл. на този законъ и чл. 46 отъ закона за надзора и събиранieto на даждията) и то само съ распореджанието на мѣстния окръженъ управителъ или финансовъ чиновникъ, а не на другитѣ полицейски чиновници, като се назятъ и нареденитѣ за това правила.

З а б ѣ л ѣ ж к а. Кога се престѣпва питейния уставъ полицията се рѣководи отъ изложенитѣ показания въ чл. 6. При това върху нарушенията, свързани съ загубитѣ на хазната, които сѣ изброени подробно въ забѣлѣжката на пунктъ в) чл. 5 отъ настоящъ законъ, полицията не възбужда сама преслѣдвания противъ виновнитѣ, а ги предава на мѣстния финансовъ чиновникъ.

Чл. 13. Градската и селска полиция, по устното или писменното искание на финансовитѣ чиновници и финансовитѣ нагледници, даватъ имъ всякоя за-

конна помощъ за да изпълняватъ лежащитѣ на тѣхъ служебни обязанности.

ГЛАВА III.

За спиртоварението.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

Общи правила.

Чл. 14. Подъ спиртоварение се разбира искарването спиртъ на право изъ разни видове хлѣбни продукти, както на зърна, тѣй и на брашно, изъ зеленъ ячмикъ, ръжъ и пр.

Чл. 15. Спиртоварението се извършва само въ нарочно устроени за това фабрики и съ запазване долунизложенитѣ правила.

Чл. 16. За да се опредѣли правото на фабрикация, което слѣдва да се взема съгласно съ чл. 2, въ началото на всѣка година трѣбва да се опредѣли цѣната на спирта, който се произвежда въ Княжеството, по сѣществующитѣ въ мѣстната търговия цѣни, въ общото присѣствие на градския и окръженъ съвѣтъ, отъ окръжний градъ, слѣдъ като се изслушатъ заявленията на спиртоварителитѣ. Това опредѣление се испраща чрезъ окръжнитѣ управители въ Министерството на финанситѣ и слѣдъ като се разгледа и утвърди, съгласно съ него се облагатъ мѣстнитѣ спиртове съ право за фабрикация.

ОТДѢЛЕНИЕ II.

За устройството на спиртоварителнитѣ фабрики.

Чл. 17. Спиртоварителнитѣ фабрики мождъ се устройва на всѣкадѣ, като се объяви предриятелно за това на мѣстния окръженъ управителъ, съгласно чл. 27.

Чл. 18. Направата на фабрицитѣ и распредѣляването на фабричнитѣ здания, тѣй сѣщо необходимитѣ за спиртоварението вещи, сѣдое и уряди не подлежатъ подъ никакви ограничения и въ туй отношение се дава право на фабрикантитѣ да постѣпватъ както искатъ, като изпълняватъ само изложеното въ слѣдната статия правило. При всѣка спиртоварителна фабрика трѣбва да има особень зимникъ (изба), за държане спирта и не се запрети да има освѣтъ зимника и отдѣления, за да се размѣсва спирта съ вода и да се пречиства чрезъ студенъ или горѣщъ способъ.

Чл. 19. Казанитѣ трѣбва да бѣждътъ направени тѣй, щото спирта да се истича само изъ едно мѣсто, именно изъ трѣбата на испудилника, презъ която спирта се влива направо въ особно

отредения за това ссждъ (бъчва, каче и др. т.), наричанъ мѣрникъ.

Забѣлѣжване. Мѣрника се поставя на здрава подлога, щото положението му да не може да се измѣнява.

Чл. 20. Кога се въздигатъ спиртоварителнитѣ фабрики вардятъ се правилата върху безопасността отъ огънь на фабричнитѣ сгради и съседнитѣ здания, а сжщо и тия условия, съ които се увардва здравето и живота на работницитѣ и гигиеническото положение на мѣстността, която заобикаля фабриката.

Чл. 21. Като се построи спиртоварителната фабрика, мѣстния финансовъ чиновникъ, въ присѣтствието на стопанина или намѣстника му, се увѣрява посрѣдствомъ прегледванието на казана, да ли се е завардилъ чл. 19 отъ закона.

За да не може да се вари спиртъ, безъ знанието на окръжний управитель, признава се за достатъчно да се запечата вратата отъ гдѣто се топли казана, а сжщо и кланитѣ му, които предаватъ парата въ всичкитѣ отдѣления на фабриката. Само, вслѣдствие на нѣкои особни причини, се позволява запечатванието на другитѣ фабрични ссждове и уряди.

ОТДѢЛЕНИЕ III.

Подъ какви условия се произвежда спиртоварението.

Чл. 22. Колко врѣме трѣбва да работи спиртоварителната фабрика, по кой способъ трѣбва да се извършва спиртоварението, числото на кваса и количеството материалъ, който се употребява въ всѣкой отъ тѣхъ за приготвяне дрожитѣ (подквасата), а тѣй сжщо количеството и силата на искавания спиртъ, всички тия не подлежатъ подъ никакви ограничавания и се оставятъ на усмотрението на фабрикантина; забранява имъ се само да употребяватъ въ спиртоварението ядовити вещества, като витрионъ и др. такива.

Чл. 23. Патентно право за спиртоварението се добива като се плаща на хазната по 250 лева годишно, или 125 за 6 мѣсеца, за всѣка фабрика, безъ да се гледа мѣстността и силата на фабриката, като се смѣта началото на годината отъ 1 януарий.

Чл. 24. На всѣка спиртоварителна фабрика се опредѣля по единъ надзирателъ, който държи катадневна смѣтка за спирта, който се искава въ спиртоварителната фабрика и постоянно я наблюдава.

Чл. 25. Фабричнитѣ надзиратели трѣбва да се намиратъ всегда при спиртоварителнитѣ фабрики, като иматъ свободно влизане, всякое врѣме, денъ и нощъ, въ всичкитѣ отдѣления на фабриката. Тѣ гледатъ да се изпълняватъ правилата на закона, които сж предвидени по-долу, а най-много за туй, щото всичкото количество приготвенъ спиртъ за проданъ да се записва напълно въ фабричната правителствена книга, безъ най-малкото спотаяване и то въ сжщия денъ, когато е искаранъ.

Чл. 26. Въ всѣка фабрика се държи отъ надзирателя особна книга, подписана и подпечатана отъ Министерството на Финанситѣ. Въ тая книга се записва слѣдующето: 1) кога е почнато да се вари и колко врѣме е траяло варението на спирта; 2) количеството ведра спиртъ, който е изработенъ въ фабриката; 3) количеството ведра спиртъ, който е изнесенъ за продаване и името на лицето, на което е продаденъ спирта, и 4) колко е платено за право фабрикация въ хазната. Въ тая книга финансовитѣ чиновници записватъ всичкитѣ си дѣйствия върху наглежданието продажбата на спирта и исплащанието правото за фабрикация.

Забѣлѣжка. Горѣказаната книга се приготвява отъ Министерството на Финанситѣ за смѣтка на фабрикантина и въ нея контролера трѣбва да записва горѣпоменатитѣ свѣдѣния въ сжщия денъ, когато се извари или продаде спирта.

Чл. 27. Фабрикантина, който желае да вари спиртъ, трѣбва да подаде обявление за това на мѣстния окръженъ управитель.

Чл. 28. Окржния управитель, като направи надписъ на подаденитѣ обявления, испраща единъ екземпляръ въ Министерството на Финанситѣ, а другия предава на фабрикантина и заедно съ това отнема наложенитѣ на фабричнитѣ ссждове печати, за да се почне произвежданието на спирта. Слѣдъ това, като се прекрати спиртоварението, финансовия чиновникъ запечатва фабричнитѣ ссждове по установенъ редъ.

ОТДѢЛЕНИЕ IV.

Върху опредѣляванието на изработения спиртъ, държанъето и продаванието му.

Чл. 29. Сварения спиртъ се истака изъ казана само презъ мѣрника и непремѣнно въ присѣтствието на фабричния правителственъ нагледвачъ. Нагледвача опредѣля количеството и силата на спирта, заедно съ фабрикантина или намѣстника му.

Забѣлѣжка. Спирта трѣбва да се истака изъ казана веднажъ въ денъ, ако само устройството му не препятствува на това.

Чл. 30. Количеството на спирта, определено споредъ изложения въ чл. 29 редъ, се записва въ фабричната правителствена книга (ст. 26) и се внася въ зимницитѣ, изъ които мѣста се продава, но само изцѣло (топтанъ).

Забѣлѣжка. На всѣки ссѣдъ, въ който се държи спиртъ въ зимника (бъчви, бурета, качета), трѣбва да е забѣлѣжена съ боя или съ реѣки вмѣстимостъта му. Тѣй сѣщо трѣбва да е определена отъ финансовия чиновникъ и вмѣстимостъта на тия бъчви, въ които се размѣсва съ вода и пречиства спирта, като имъ се турятъ бѣлѣжки, които определятъ до гдѣ сѣ пълни бъчвитѣ съ спиртъ.

Чл. 31. Количеството на спирта, което се намира въ спиртния заводъ се провѣрява отъ финансовия чиновникъ, най-малко всѣки три мѣсеца; но ако стане нужда и по-често. Цѣлътъ на таква ревизия трѣбва да състои въ туй, щото да се убѣди дѣйствително ли се намира остатъка спиртъ, който е забѣлѣженъ въ правителственната книга. Недостатъка, що се намѣри при ревизията, се записва на расходъ въ книгата; а кога се намѣри излишъкъ прави се расчитване и ако се поясни, че излишека, не е станалъ отъ нѣкои злоупотрѣбления, записва се на приходъ. А пакъ, ако излишека произлиза отъ сторени злоупотрѣбления, спирта се запечатва и на основание на извършеното расчитване, възбужда се противъ виновнитѣ нуждното сѣдебно преслѣдване.

Забѣлѣжка. Количеството спиртъ, което се намира въ завода: въ бъчви, бурета и др. ссѣдове, се определя посрѣдствомъ бѣлѣжкитѣ, нъ въ случая на крайна необходимостъ, кога има основание да се предполага, че се намира излишекъ, скритъ отъ финансовия надзоръ, той се премѣрва посрѣдствомъ вѣрни мѣрки, които трѣбва да се намѣрватъ въ завода.

Чл. 32. Спирта ако се погуби отъ пожаръ, или отъ наводнение, доклѣ е още въ завода, се освобождава отъ право за фабрикация, ако при расчитването, сторено отъ полицията, въ присѣствието на мѣстния финансовъ чиновникъ, се потвърди, че пожара е станалъ, не защото е искалъ фабрикантина, и че туй количество спиртъ, което той казва да е погубено, дѣйствително е истрѣбено отъ пожара или наводнението.

ГЛАВА IV.

За пивоварението.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

За устройството на пивоварителнитѣ фабрики.

Чл. 33. Пивоварителнитѣ фабрики могатъ се гради, както въ градоветѣ, тѣй и по селата, като

се съобщи за това предварително на мѣстния окръженъ управителъ за добивание разрѣшение.

Чл. 34. За устройството на фабрикитѣ и необходимитѣ за пивоварението ссѣдове не се налагатъ никакв изисквания, а се оставятъ въ туй отношение фабрикантитѣ да постѣживатъ, както искатъ.

Чл. 35. Кога се градятъ пивоварителнитѣ фабрики вардятъ се правилата върху безопасността отъ огънь и други условия, изложени въ чл. 20 на тоя законъ.

ОТДѢЛЕНИЕ II.

Подъ какви условия се извършва пивоварението.

Чл. 36. Колко врѣме трѣбва да дѣйствуватъ пивоварителнитѣ фабрики, способа на самото производство, числото на кацитѣ, въ които се обработва добитата жидкостъ, като се вари ячмикъ съ вода, количеството на употрѣбляванитѣ за това материали, а тѣй сѣщо и количеството на изработванитѣ пития, всички тия не подлежатъ на никакви ограничавания и се оставятъ на фабрикантовото усмотрѣние.

Чл. 37. Правото за пивоварение се добива, като се плати въ хазната, споредъ мѣстността и размѣра на търговията си, патентенъ сборъ въ два разряда отъ 200 и 500 лева, които разряди се определятъ отъ съединеното присѣствие на надлежната окръжна коммисия и мѣстното общинско управление. Това право може да се заплаща въ всѣко шестомѣсечие, като се смѣта началото на годината отъ 1 януарий.

ГЛАВА V.

За варението на питиетата.

Чл. 38. Правото за варение питие се добива, като се плаща въ съкровището патентенъ сборъ.

За варението на разни ликьори и ракии отъ спиртъ, вино, или прѣципи, за всѣка фабрика, годишно:

а) въ София, Варна и Руссе	40 лева
б) въ окръжнитѣ градове	20 „
в) въ всички други мѣста и околийски центрове	16 „

Забѣлѣжка 1. Домашнитѣ казани, собствени или наети отъ други лица, които служатъ за превариване прѣципитѣ на лозаритѣ, освобождаватъ се отъ патентенъ налогъ.

Забѣлѣжка 2. Горнитѣ патенти се издаватъ и заа половинъ година.

Чл. 39. На фабрикитѣ се позволява да варятъ пития и правятъ разни издѣлия отъ спиртъ

или вино отъ всекакво качество, споредъ както искаатъ купувачитѣ и да ги продаватъ по каквато щѣтъ цѣна. Запретява се само, щото въ състава на разнитѣ смѣси, посредствомъ които се варятъ питиета, да се не допускатъ разни видове краски (бои) и други вещества, които дѣйствуватъ вредно на здравето.

Чл. 40. Спирта и пивото може да се продаватъ въ заводитѣ, въ които сѣ били изработени, само на едро (топанъ), безъ да се изисква особентъ патентъ за правопродаване.

Чл. 41. Разнитѣ питиета, като: амери, коняци, ликьори, менти и пр., които се приготвяватъ въ Княжеството, ще се считатъ мѣстни питиета.

ГЛАВА VI.

За докарвание на питиета изъ чужбина.

Чл. 42. Всекий, който желае, може да си докара изъ чужбина всекаквъ видъ пития, като: спиртъ, вино, разни ракии отъ плодове, пиво и пр., като плати съществующитѣ митарственни сборове и правото за фабрикация, споредъ чл. 2 отъ настоящий законъ.

Забѣлѣжка 1. За търгуването въ Княжеството съ пития докарани изъ чужбина, вадятъ се общитѣ правила за търгуванията съ пития, изложени въ VIII глава на тоя законъ.

Забѣлѣжка 2. Спиртоветѣ, вината, ракиитѣ, бирата и всички други спиртни произведения, вносими отъ Турция, Сърбия и Ромъния, заплащатъ правото за фабрикация задължително въ самитѣ митници, наедно съ митото (чл. 19 отъ правилника за правото на фабрикация).

Чл. 43. Спиртниятъ питиета се внасятъ въ Княжеството само презъ покрайграничнитѣ мѣста, гдѣто има митарственни учреждения, въ които се провървяватъ стокитѣ и се взематъ митарственнитѣ сборове и въ никой случай не е позволено да се прекарватъ презъ други мѣста.

ГЛАВА VII.

За искарвание на питиетата въ чужбина.

Чл. 44. Спирта и другитѣ мѣстни спиртни произведения, кога се изнасятъ вънъ отъ границата, се освобождаватъ отъ правото на фабрикация и отъ износното мито (чл. 20 отъ правилника за правото на фабрикация). Това изнасяние обаче трѣбва да става само презъ мѣста, гдѣто има митарственни учреждения.

ГЛАВА VIII.

За търговия изцѣло (топанъ) и на дребно (парлама) съ пития.

ОТДѢЛЕНИЕ I.

О б щ и п р а в и л а.

Чл. 45. Търговията съ всички безъ исключение пития е предметъ за свободенъ занаятъ.

Чл. 46. Търговията съ пития се подраздѣля: на търговия изцѣло (топанъ), на дребно (парлама) и на разнось. Търговия изцѣло се разбира продаването вино отъ веднажъ и въ една рѣка, въ количества не по малки отъ 12 оки; пиво въ бурета, или въ санджци; спиртъ, ракия и всякакви спиртни питиета, въ количества не по-малки отъ 3 оки; продаването питиета въ по-малки количества се смѣта за търговия на дребно. Разносна търговия съ мѣстни и иностранны питиета се проумѣва ходенето и продаването по селата и градищата тия питиета, не по малко отъ 30 оки на една рѣка и наведнажъ.

Чл. 47. Питиета се продаватъ, както изцѣло тѣй и на дребно, съ произволни мѣрки, сирѣчь въ бѣчви, бурета, бутилки (шишета) и тѣмъ подобни съдове отъ различна вмѣстимостъ, като се завардва само, споредъ вида на търговията, изложеното въ предния параграфъ правило.

Чл. 48. Правото за търгования изцѣло, на дребно и на разнось, се дебива, като се взематъ изъ хазната всека година и то въ брой питейни патенти, споредъ забѣлѣженитѣ цѣни въ приложеното расписание. Патентитѣ се даватъ именни, сирѣчь, въ тѣхъ се записва името и фамилията на човѣка, който ги е взелъ и за всекое заведение отдѣлно. Безъ да се взематъ опредѣленитѣ патенти, не се позволява никому да продава пития, също тѣй се запретява даже и съ патентъ да се прекарватъ и разносятъ на дребно за проданъ пития, по селата по пѣтищата, по полетата и по къщата, освѣнъ на сергийтѣ, по сбороветѣ и панаиритѣ.

Чл. 49. Всичкиѣ жители, които искатъ да продаватъ питиета на разнось, трѣбва да иматъ патенти за право-продаване питиета на едро; въ тѣхъ се показватъ мѣстата въ които ще има да се търгува и споредъ тѣхъ се опредѣля и размѣрътъ на патентното право.

Забѣлѣжка 1. Взетитѣ патенти за право-продаване на едро въ едно опредѣлено мѣсто (градъ или село) не могатъ да служатъ за продаване на разнось.

Забѣлѣжка 2. Въ заведенията и всякаквъ видъ продавници отворени за публиката, но които нѣматъ патенти за продаване пития, се забранява, подъ отговорностъ на стонанитѣ, да се държатъ и употрѣбаватъ

всѣкакви пития, даже и ако би тѣ да сѣ донесени въ заведението отъ самитѣ посѣтители (гости) и

Забѣлѣжка. 3. Въ лѣкарницитѣ, въ публичнитѣ домове и въ банитѣ, не може да се търгува съ пития, даже ако се земе и патентъ.

Чл. 50. Патентитѣ трѣбва бѣдѣтъ да окачени на видно мѣсто въ сѣщитѣ продавници, за които тѣ сѣ дадени. Надъ вратата на продавницата, презъ която се влиза, заковава се дѣска, написана по български, която изяснява отъ кой видъ е търговията съ пития, сир. какъ се произвежда търговията: на дребно, или на едро.

Чл. 51. Всекому се позволява да земе патентъ за обръщане търговия съ пития, както изцѣло, тѣй на дребно и на разносъ, ако е пълнолѣтенъ и не е билъ осѣжданъ, чрезъ влѣзлитѣ въ законна сила рѣшения на сѣдилищата: за кражба, за измама, за калпазанство и други такива престѣпления, сторени противъ имота на частни лица, общества и на хазната.

Чл. 52. Лицата, желаючи да се снабдятъ съ патенти за търгуване съ питиета на едро, на дребно или на разносъ, се отнасятъ къмъ окръжнитѣ управители или околийски началници, снабдени съ свидѣтелства, отъ надлѣжнитѣ кметове, удостоверяючи, че тѣ сѣ жители отъ селото и иматъ право да търгуватъ съ питиета; окръжния управител или околийски началникъ, като се увѣри, че лицето, което иска да кръчми е изпълнило трѣбованията на чл. 51 и е помѣстено въ списъка за разрядитѣ на питейнитѣ заведения, издава му обявление до ковчежничеството за да му се издаде патентъ, по цѣната показана въ приложеното расписание и распредѣлението на заведенията по разряди, споредъ чл. 64.

Забѣлѣжка. 1. На лицата, които се съдружатъ да продаватъ пития, ако не сѣ повече отъ трима, записватъ се въ патента имената и на тримата, ако ли сѣ повече отъ трима, то името на дружеството и на представителя му.

Забѣлѣжка. 2. Патентитѣ се издаватъ за една година, или за 6 мѣсеци.

Забѣлѣжка. 3. Ако патента за продаване пития се взема за търгуване презъ втората половина на финансовата година, която се счита отъ 1 януарий, то въ хазната се плаща само половината отъ годишната цѣна.

Забѣлѣжка. 4. На градскитѣ и селски общини се позволява да събиратъ за общински потрѣби особенъ налогъ отъ издаденитѣ патенти; но тоя налогъ не може да надминува 25% отъ цѣната на патента (чл. 64, буква д), отъ закона за общинитѣ.

Чл. 53. Зетитѣ патенти въ името на едно лице, не могатъ да се предаватъ другому освѣнъ ако патента е на името или на стопанинѣтъ на

зданието или на наемателѣтъ на това здание. Сѣмо така се забранява и да се пренася търговията съ патентъ, зетъ за едно извѣстно мѣсто (градъ или село) въ другъ градъ или село. Наслѣдникитѣ на умрѣлитѣ стопани на питейни заведения могатъ да продължаватъ да държатъ тия заведения съ земенитѣ вече патенти до свършъка на срока имъ.

Забѣлѣжка. 1. Въ случай, че едно питейно заведение се затвори, преди истичанието на патентни срокъ, по причина на пожаръ или други уважителни причини, позволява се премѣстванieto въ друго заведение, въ сѣщия градъ или село.

Забѣлѣжка. 2. Никой отъ съдружницитѣ послѣ раздѣляването си, нѣма право да търгува съ дружественния си патентъ отдѣлно, освѣнъ този, чието име е забѣлѣзано въ патента.

Чл. 54. Когато търговеца нѣма право да върти търговия съ пития, поради забѣлѣженитѣ причини въ чл. 49 пунктъ 4 и чл. 51, или пакъ за туй, че е издадено запрещение да нѣма питейно заведение въ нѣкои мѣста (чл. 63), то отвореното питейно заведение, макаръ и да е взето за него патентъ, незабавно се затваря, по распорѣданието на мѣстния окръженъ управител; но не по другъ начинъ, освѣнъ като се възбуди сѣщеврѣменно, споредъ установения сѣдебенъ редъ, преслѣдване противъ лицето, което е отворило това заведение, въпреки издаденитѣ правила. Сѣмо тѣй се постѣпва и съ тѣзи лица, които иматъ право да търгуватъ, но продаватъ безъ устаювенихъ патентъ.

Забѣлѣжка. 1. Ако лицето, на което заведението се затваря, поради нѣмание патентъ, се снабди съ такъвъ било при откриванieto на това нарушение, или полѣ затварянieto на заведението, това послѣдното се отвѣря за търгуване, а дѣлото се продължава да се разглежда въ сѣдилището, за наказание на станалото нарушение.

Забѣлѣжка. 2. Ако въ безпатентното заведение се търгува и съ други стоки и търговията му съ тѣхъ е по голѣма, отъ колкото тази съ питиетата или ако търгува въ дома си, гдѣто живѣе, тогава заведението се незатваря а се взиматъ или запечатватъ (ако е това възможно) само питиетата и другитѣ кръчмарски принадлежности.

Забѣлѣжка. 3. Ако виновния е чуждъ подданинъ затварянieto ще се извършва въ присѣствието на чиновникъ отъ консулството, на което виновния е подданинъ. Само ако има консулство въ мѣстото съставенъ протоколъ ще бѣде въ два екземпляра и подписанъ съ чиновника на консулството. Часоветѣ, по които може да се иска пратеникъ отъ консулството, опредѣляватъ се отъ 9 часа сутринъ до 3 послѣ пладнѣ.

Ако това намѣсване закѣснѣе да стане, или не е приеме, по коя и да е причина, или ако въ мѣстото нѣма консулство, или ако пратеника не иска да повише протокола, затварянieto може да стане подъ отговорностъ на финансовия надзоръ или полицията, която ще потвърди въ протокола причината за отсѣествието,

ако е известна тя, или за отказването на пратеника отъ консулството да се подпише, ако той мотивира това отказание.

ОТДѢЛЕНИЕ II.

За продаване пития изцѣло (топтанъ) отъ пивоварителнитѣ фабрики и отъ спиртнитѣ заводи.

Чл. 55. Пития се продаватъ изцѣло изъ зимницитѣ на ракаджийскитѣ фабрики, изъ пивоварнитѣ, отъ лозаритѣ, варачитѣ, които варятъ ракия отъ пръщини (джибри), отъ останалото на дъното вино и изъ тия мѣста (складове), гдѣто има налѣто много отъ споменатитѣ пития сѣщо тъй и кога се разнасятъ.

Забѣлѣжка. Лозаритѣ и сливаритѣ могатъ да продаватъ изцѣло, на всѣкадѣ, безъ да зематъ патенти, но само ония пития, които тѣ сами сѣ изработили, за което трѣбва да иматъ свидѣтелства отъ надлежнитѣ кметове.

Чл. 56. Позволено е да се правятъ складове (депозити) отъ разни спиртни питиета и да се продаватъ въ всичкитѣ мѣстности на едро, но съ условие да се взема за всѣки складъ особенъ патентъ.

Чл. 57. Въ зимницитѣ на ракаджийскитѣ фабрики, сѣщо така и въ стоварищата изцѣло, може да се устрояватъ различни уреди (апарати) за преваряване на ракия и на спиртъ.

ОТДѢЛЕНИЕ III.

За продаване пития на дребно (парлама).

РАЗДѢЛЪ I.

За урежданаето на заведенията, въ които се продаватъ пития на дребно и реда за отварянieto на такива търговии.

Чл. 58. Отварянieto на всѣкакъвъ родъ заведения за търговия на дребно съ пития се разрешава въ градоветѣ и въ други заселени мѣста, както въ обикновенно врѣме, тъй и въ сборски (панаирски) дни.

Забѣлѣжка. Лозаритѣ, които искарватъ вино и ракия, ако пожелаатъ да търгуватъ на дребно съ своитѣ пития, задължени сѣ да зематъ за това патентъ, споредъ расписанието на патентитѣ.

Чл. 59. Подъ име заведение за търговане на дребно съ пития се разбиратъ: гостилницитѣ, хановетѣ, кафе, нетата, дукинитѣ, механичѣ, буфетитѣ и тѣмъ подобни заведения, отворени за публиката. Тѣ сѣщо и хановетѣ, въздиганieto на които се позволява съ право да продаватъ пития и извънъ населенитѣ мѣста, но само при пѣтищата (друмоветѣ) и при бродоветѣ гечититѣ.

Забѣлѣжка. 1. Дюкяна или друго заведение, гдѣто има повече отъ единъ буфетъ, или станъ (тезгяхъ) за продаване пития, се смѣта като за 2 отдѣлни заве-

дения и трѣбва да се взематъ патенти за всѣкое отдѣлно мѣсто за продаване.

Забѣлѣжка. 2. Отварянieto по одажба съ пития върху земитѣ (мѣстата) или въ къщитѣ, чийто стопани не сѣ иститѣ търговци, а други лица, учреждения или общества, зависи отъ взаимното уговаряние на наемача и стопанина на земитѣ и къщата, безъ никаква намѣса отъ правителството.

Чл. 60. Въ всичкитѣ споменѣти въ предидущия параграфъ заведения се разрешава продажбата на дребно, съ всѣкакъвъ родъ пития, мѣстни или донесени отъ другадѣ, да се испиватъ въ сѣщото мѣсто, или да се изнасятъ вънъ само съ туй ограничение, че за право на търговане съ иностранны пития, трѣбва да се взема особенъ патентъ, споредъ забѣлѣжената въ приложеното расписание цѣна.

Забѣлѣжка. Липата, които търгуватъ на дребно само съ иностранны пития, сѣ длъжни да взематъ патенти и за мѣстни.

Чл. 61. За вътрѣшното устройство на споменатитѣ въ предния параграфъ заведения не се издаватъ никакви наредби, само е потребно, щото тѣ, съ исключение на хановетѣ, да иматъ ходъ отъ къмъ улицата.

Въ всичкитѣ изобщо заведения и мѣста, гдѣто се върти търговия съ пития, не се забранява продаването и на други стоки.

Чл. 62. Кolkото за количеството на питейнитѣ заведения и въобще на мѣстата, гдѣто се продаватъ пития, въ градоветѣ или по селата, не се турятъ никакви ограничения, освѣнъ тѣзи, които сѣ забѣлѣжени въ чл. 49 пунктъ 4 и чл. 63.

Чл. 63. Числото на питейнитѣ заведения се неограничава, но се предоставя право на окръжнитѣ управители да затварятъ ония отъ тѣхъ, които безпокоятъ общественния редъ, щомъ има за това направено постановление, отъ мѣстнитѣ общински управления и слѣдъ като това постановление се утвърди отъ Министерството на Финанситѣ.

Чл. 64. Распредѣляването мѣстата на разряди, установени за плащане патентния сборъ, споредъ приложеното расписание, става 2 пѣти въ годината (въ началото на всѣко полугодие). Въ второто полугодие се опредѣлятъ разрядитѣ само за новооткриваеми кръчми, а кръчмитѣ, разрядитѣ на които сѣ били опредѣлени въ първото полугодие, оставатъ въ сила за цѣла година. Правото за това е дадено: въ градоветѣ на градскитѣ общински управления, а въ окръжията на окръжната постоянна коммисия. За основа на реченото распредѣление се зематъ положението на търговеца и питейната търговия която той прави въ заведението си. Распредѣлението питейнитѣ заведения на

разряди, както въ градоветѣ, тъй и въ окръжитѣ, трѣбва да бѣде приготвено съ врѣме, сиречь 2 мѣсеца преди настѣпването на всѣко полугодие и слѣдъ одобрението му отъ Министерството на Финанситѣ, обявява се за да знае всѣкий; сѣщо тъй се обяжда и въ окръжното ковчежничество, за ръководство кога се даватъ изъ хазната патенти за търговия съ пития.

Забѣлѣжка. Лицата, които желаятъ да търгуватъ съ пития презъ второто полугодие, сѣ длѣжни, преди настѣпването на полугодieto, да обявятъ това на надлежното учреждение (градско управление, или окръжна постоянна коммисия), като укажатъ гдѣ, въ кои именно заведения ще търгуватъ, за да се опредѣли разряда на кръчмата имъ. Неписълнението на това имъ не дава право да отварятъ кръчмитѣ си, ако опущението не е станало по уважителни причини.

РАЗДѢЛЪ II. За наказанията.

Чл. 65. Въ случай че се отворятъ магазини и други заведения, въ които се продаватъ спиртни питиета, на дребно и на едро, безъ да е взетъ патентъ, виновнитѣ ще се наказватъ, въ първий случай съ една глоба отъ 100 до 200 лева и патентната стойность, а въ вторий отъ 200 до 400 лева и патентната стойность.

Чл. 66. Лицата, които се уловятъ да продаватъ на дребно спиртни питиета, на разность, въпреки членъ 47 отъ настоящий законъ, се наказватъ за пръвъ пѣтъ съ една глоба отъ 200 лева. За всѣко повторение глобата се удвоява.

Чл. 67. Лицата, които продаватъ на едро питиета на разность, безъ патентъ, или съ патентъ, но въ мѣста непредвидени въ патента (вижъ чл. 49 и забѣлѣжка 1), се осѣждатъ да заплатятъ стойността на патента и се наказватъ: въ първий случай съ една глоба отъ 200 — 400 лева а въ вторий отъ 100 — 200 лева.

Чл. 68. Лицата, които укриватъ спиртнитѣ си питиета отъ заплащанieto право за фабрикация и принесѣтъ по какъвто и да е начинъ загуба на съкровището, се наказватъ съ една глоба отъ 100 до 1000 лева.

Забѣлѣжка. Тия наказания ще се приспособяватъ и за чуждитѣ подданици, само че тѣ ще се сѣдятъ съгласно съ сѣществующитѣ трактати.

Чл. 69. За неиспълнение забѣлѣжка 3 на чл. 49 и чл. 50 отъ настоящий законъ, виновнитѣ се наказватъ съ глоба отъ 60 — 120 лева.

Чл. 70. Лицата, които се уловятъ да търгуватъ съ спиртни питиета по панаиритѣ и сборо-

ветѣ безъ патентъ, се наказватъ съ глоба отъ 15 — 100 лева.

Чл. 71. Всичкитѣ закони, укази и окръжни, издадени по питейната часть, които противорѣчатъ на настоящий законъ, се отмѣняватъ.

Горний законъ въ настоящата форма се вотира и прие отъ IV Облѣновено Народно Сѣбрание въ засѣданието му отъ 16 януарий 1885 год.

II. Заповѣдваме, щото настоящий законъ да се облече съ Държавний Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие 3 мѣсеца слѣдъ неговото обнародване.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 30 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

На първообразното приложенъ Държавний Печатъ, регистрирано на 31 януарий 1885 година подъ № 54.

Подписалъ: Пазителъ на Държавний Печатъ и Министръ на Правосѣднето:

В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество
№ 2515.

Господарю!

Честъ имамъ да моля, Ваше Височество, на основание чл. 45 отъ Конституцията да утвърдите приложения при това „Законъ за Беритѣ (акциза) върху питиетата“, приетъ отъ Народното Сѣбрание, въ засѣданието му отъ 16 януарий 1885 г.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля най-покорно да благоволите да подпишете приложений тукъ указъ.

Съмъ Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ слуга и вѣренъ подданикъ.

София, 30 януарий 1885 година.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Приложение първо.

РАСПИСАНИЕ

на патентовия сборъ за право търгувание съ пития изцѣло (топтанъ), на дребно (парлама) и на разностъ

	Въ София, Русчукъ и Варна	Въ другитѣ окръжни градове	Въ околийскитѣ градове и въ селата, които иматъ повече отъ 2000 души	По селата	Безъ разлика на мѣстата
Годишна цѣна въ левове и стотинки					
А.					
За търгувание изцѣло.					
1. Отъ стоварищата (складоветѣ) за спиртъ, вино, ракия и пиво отъ мѣстно произведение и чуждестранно	300 л.	200 л.	150 л.	100 л.	—
Б.					
2. Всички жители, които разнасятъ спиртни питиета за продаване на едро по цѣлото Княжество заплащатъ годишно лева	—	—	—	—	300 л.
3. Ония, които продаватъ по цѣлото Княжество, съ исключение на градоветѣ: София, Руссе и Варна	—	—	—	—	235 л.
4. Ония, които продаватъ само въ околийскитѣ градове и по селата лева	—	—	—	—	100 л.
В.					
За търговия на дребно.					
1. Отъ отелитѣ, хановетѣ, кафенетата, дюкянитѣ и тѣмъ подобни заведения:					
първия разрядъ	200 л.	150 л.	100 л.	80 л.	—
втория разрядъ	150 „	100 „	50 „	40 „	—
третия разрядъ	50 „	30 „	25 „	20 „	—
Допълнителни за търговия съ европейски пития:					
първия разрядъ	80 л.	40 л.	20 л.	10 л.	—
втория разрядъ	60 „	30 „	10 „	5 „	—
третия разрядъ	30 „	20 „	5 „	2½ „	—
2. Отъ сжщитѣ заведения отворени презъ сборски (панайрски) дни, заради търговията съ пития отъ мѣстно произведение и чуждестранно, за всякой единъ день	2 л.	2 л.	1 л.	50 ст.	—
3. За сжщата пакъ търговия отъ бюфетитѣ:					
а) при клубоветѣ, станциитѣ на желѣзнитѣ пжтища и лагеритѣ безъ разлика на мѣстата годишно лева	—	—	—	—	50 л.
б) при театритѣ годишно лева	—	—	—	—	10 „
и в) при публичнитѣ градски градини въ София, Руссе и Варна лева	—	—	—	—	80 л.
Въ окръжнитѣ градове лева	—	—	—	—	40 „
Въ околийскитѣ градове и селата лева	—	—	—	—	20 „
4. За сжщата търговия отъ кафешантанитѣ, гдѣто свирятъ и пѣхтѣ въ София, Руссе и Варна лева	—	—	—	—	100 л.
Въ другитѣ окръжни градове лева	—	—	—	—	60 „
Въ околийскитѣ градове и селата	—	—	—	—	30 „

КНИГА

дадена отъ окръженъ управителъ на търговецъ, който търгува на едро съ спиртъ, за записване прихода
расхода на спирта въ склада му за врѣме отъ до 1 януарий 188..... година.

	No. по редъ	
	Врѣмето, когато е постъпилъ спирта въ склада	
	Отъ гдѣ е спирта, презъ коя митница е прекаранъ и срещу каква декларация	
	Числото на варелитъ	
	лева	По колко е оцѣненъ отъ митницата оката спиртъ
	ст.	
	оки	Количеството на постъпилния спиртъ
	др.	
Тукъ се забѣлѣзва между другитѣ бѣлѣжки, които може да стане нужда да се направятъ и за случая, когато търговеца заплати правото за фабрикацията на спирта при внасянето му въ митницата и се записва No., датата и стойността на квитанцията, срещу която е внесено това право.	Забѣлѣжка	
	No. по редъ	
	Врѣмето, когато е продаденъ спирта	
	Кому и гдѣ е продаденъ спирта и съ какво свидетелство е снабденъ купувача отъ надеждната властъ	
	Числото на продаденитѣ варели съ спиртъ	
	оки	Количество на продадения спиртъ
	др.	
	лева	Суммата на заплатеното право за фабрикация за продавания спиртъ
	ст.	
	No. и дата на квитанцията, срещу която е заплатено правото за фабрикация на продадения спиртъ	

По Военното Вѣдомство.

Указъ

№ 6.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

Съгласно доклада на Нашия Воененъ Министръ отъ 14 февруарий т. г. № 33 и постановлението на Министерския Съвѣтъ (протоколъ № 4) отъ 8 февруарий,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. На Поручика отъ 1 Артиллорийски полкъ Данаджиева да се даде едновременно пособие въ размѣръ (500 лева) петстотинъ лева.

II. Тази сума да се исплати изъ § 22 на текущия Воененъ бюджетъ.

III. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Ст. София на 16 февруарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Военный Министръ Генераль-Маиоръ

Князь Кантакузинъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 33.

Господарю!

Поручика отъ 1 Артиллерийский полкъ Данаджиевъ минѣлата година, въ врѣме на учение като зель да слиза отъ коня, падналь и си пречупилъ лѣвия кракъ подъ колѣното.

Лѣкуванието на това пречупване изисквало продължително врѣме и значителни, споредъ средствата на офицера, расходи за лѣкарства и плащане на специалисти лѣкари; освѣнъ това осакатяването, получено при изпълняването служебната длъжностъ, може впоследствие да се отрази неблагоприятно на тогова младежа и на неговото здравие; то предъ видъ на всички тия обстоятелства, като взехъ предварително съгласието на Министерския Съвѣтъ, изложено въ протокола му отъ 8 того подъ № 4, намирамъ за справедливо да ходатайствувамъ предъ Ваше Височество да разрешите да се даде Поручику Данаджиеву

едновременно пособие въ размѣръ (500 лева) петстотинъ лева.

Ако на Ваше Височество е благоугодно да одобрите настоящето ми ходатайство, моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Смъ на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ слуга.

София, 14 февруарий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генераль-Маиоръ
Князь Кантакузинъ.

Указъ

№ 7.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По ходатайството на Нашия Военный Министръ, изложено въ докладътъ му отъ 18 февруарий текущата година подъ № 38,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да помиловаме всичкитъ долни чинове, които сж приети на служба като уклонивши се отъ изпълнението на военната тежба, до издаването закона, обявенъ при указътъ Ни отъ 11 декемврий 1884 г. подъ № 25, — отъ наказанието, което имъ е наложено за това уклонение.

II. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Военный Министръ.

Издаденъ въ Нашата Ст. София на 19 февруарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Военный Министръ Генераль-Маиоръ

Князь Кантакузинъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 38.

Господарю!

Съ указъ на Ваше Височество по Министерството на Вѣтрѣшнитъ Дѣла отъ 13 ноемврий 1881 г. подъ № 959 (п. 2) постановено: младежитъ, които подлежат на повикване за изпълняване военната тежба и внесени въ съставенитъ за тоя предметъ призивни списъци, но които не сж се явили въ

назначения за това срокъ да теглятъ жребие въ приемнитѣ комисии — да се признаватъ за уклонивши се отъ изпълняването военната тегоба и като се уловятъ, въ случай че ги бива за военна служба, да се зачисляватъ въ войската, гдѣто тѣ сж длъжни да прослужатъ една година повече противъ узаконения общи срокъ.

Съ новия законъ за наказание престѣпленията по изпълняване военната тегоба, утвърденъ съ указъ отъ Ваше Височество по Военното Вѣдомство отъ 11 декемврий миналата 1884 година подъ № 25, зачисляване уклонившиятъ се на лишна година служба, занаяредъ е отмиънено. Но въ тоя законъ нѣма указание, че му се дава обратно дѣйствиe; заради това долнитѣ чинове отъ разряда на уклонившиятъ се отъ призива и зачислени на служба до издаването на тоя законъ не подпадатъ подъ дѣйствието на тоя послѣдния и сж длъжни да си доизслужатъ уголъменитѣ срокове.

Като намѣрвамъ за несъобразно съ достоинството на военната служба, щото тази служба да се превръща въ особенъ родъ наказание и като считамъ за справедливо и на по-рано постѣпившиятъ въ военна служба да се ползватъ отъ облекченията на новия законъ, съгласно съ постановлението на Министерския Сѣвътъ отъ 18 февруарий 1885 г., позволявамъ си най-почтително да ходатайствамъ предъ Ваше Височество да укажете височайше милосърдие къмъ всичкитѣ долни чинове, зачислени на уголъмени срокове служба за уклоняване отъ военната тегоба до издаването указа отъ 1884 година No. 25, като имъ се объяви помилване въ денятъ на тържественното празнуване достопамятния 19 февруарий и се освободжтъ отъ понататъшно взискание за уклоняването.

Ако Ваше Височество изволите да одобрите настоящето ми ходатайство, то благоволете да подпишете приложениа тукъ указъ.

Смѣхъ. Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 19 февруарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маюръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 23.

Като се възползувахъ днесъ отъ заграничния отпускъ, който ми се разрѣши съ указа на Негово Височество отъ 23 февруарий подъ No. 3, азъ предадохъ управлението на повѣренното ми Министерство, на основание на сжщия указъ подъ

No. 3, на Другаря си отъ Генералния Штабъ Полковника Веймарна.

София, 25 февруарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маюръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 24.

На основание указа на Негово Височество по Министерския Сѣвътъ отъ 23 того февруарий подъ № 3 и приказа по Военното Вѣдомство отъ днешно число подъ № 23, като наченжхъ да управлявамъ Военното Министерство, обявямъ за това по Военното Вѣдомство.

София, 25 февруарий 1885 год.

Подписалъ: Управляющий Военното Министерство
отъ Генералния Штабъ

Полковникъ Веймарнъ.

ПРИКАЗЪ

№ 15.

Командующия 1-та дружина отъ 8 пѣши Приморски полкъ Капитанъ Симоновичъ се назначава за председател на Варненската приемна комисия, вмѣсто Маюра Ауренцуса.

София, 20 януарий 1885 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Маюръ
Князь Кантакузинъ.

ПОПРАВКА. Въ извлечението на приказа № 6 обнародвано въ брой 12 страница 7, стълбецъ 2 и редъ 6 отдолу, вмѣсто думитѣ: Д. Бръшляновъ *се отчислва*, трѣбва да се чете: Д. Бръшляновъ *се увольнява по собствено желание*.

Въ брой 17 стр. 2 първий стълбецъ и 2 редъ отъ долъ на мѣсто: *едно задължение* — чети: *едно писмено задължение*.

Въ сжщия брой 17 на страница 9 първий стълбецъ 24 редъ отъ горѣ намѣсто: *околийско* чети: *окръжно*.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ

Телеграфически депеша

ВА

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

19 февруарий

Берлинъ. Райхсрагътъ одобри кредититѣ за Коммероуа съгласно предложениата на комисията. Въ връме на разискванието г. Бисмаркъ объяви, че правителството има нужда предварително да знае мнѣнието

на Германския народъ относително колониалната политика и че слѣдователно ставатъ необходимии нови избори, защото сегашното поведение на Райхстагътъ не може освѣнъ да усилва чуждата оппозиция прогивъ Германската колониална политика. Канцлера прибави, че Англия е показала лоша привичка, като е обнародвала конфиденциалнитѣ разговори, които е ималъ той, и че англичанитѣ му приписвали какво той се билъ произнесълъ неблагоприятно за английската политика въ Египетъ, когато той не билъ направилъ такива изявления и се билъ даже отказалъ отъ да даде нѣкакъвъ съвѣтъ, и че запитанъ на какво мнѣние е той, отговорилъ какво, ако би билъ английски министръ, той щеше да поиска да предизвика едно вѣнхателство отъ страна на Султана — безъ да си присѣдинява Египетъ, за да не раздразни Французското ревнувание; и че ако англичанетѣ искатъ да присѣдинятъ Египетъ, Германия нѣма да имъ въспринѣтствува, защото Германия е повече заинтересувана въ приятелството на Англия отъ колкото въ участъта на Египетъ. На конецъ Канцлера каза, че ако би англичанитѣ да сж били послушали неговото мнѣние, бихж били, може би, въ по-добро положение.

20 февруарий

Лондонъ. Руссия е дала увѣрения, че тя нѣма да се простира къмъ Авганистанъ. По поведението на рускиѣ аван-постове на Авганистанската граница е обезпокоююще.

Вѣст. Daily News казва, че Англия ще се притече на помощъ на Авганистанъ ако би Руссия да ги нападне.

Вашингтонъ. Г. Клевеландъ встъпилъ вече като председател на Републиката. Въ една рѣчь върху външната политика той похвали традиционната политика на Съединенитѣ Държави, която се състои въ неутралността и приятелство спрямо всички съ отблъскване всяко посторонно вмѣшване въ Америка.

Берлинъ. Norddeutsche Zeitung казва, че обнародването рапортътъ по свижданието на Сиръ Малета съ Князь Бискарка отъ 13/25 януарий, е такава блѣстяща нескромность, която прави за въ бѣдѣ не възможни конфиденциалнитѣ преговори между държавнитѣ мѣжии на двѣтѣ правителства.

Обнародването на тоя рапортъ е имало за цѣль да предизвика недовѣрието на Франция противъ Германия, но тази цѣль не ще може да бѣде постигната, тъй като Франция има довѣрие въ политическата честность на Германия относително Конго и Египетъ.

Римъ. Италианскиятъ представителъ въ финансовий Египетски административенъ съвѣтъ г. Баравели е подѣлъ оставка и вслѣствие на това на мѣстото му встъпва Италианскиятъ въ Каиро консулъ г-нъ Маконавелли.

Вѣна. Несъ депутатската камара ще захване разискването на бюджета членъ по членъ.

Берлинъ. Райхстагътъ е одобрилъ искания кредитъ за учреждаване втори директоратъ при министерството на външнитѣ дѣла, който кредитъ бѣше се отхвърлил отъ камарата при второто четение.

Райстагътъ е одобрилъ още учреждаването генерално консулство въ Капъ, гдѣто е било само просто консулство. — Графъ Хербертъ Бисмаркъ замина за Лондонъ.

21 февруарий.

Каиро. Въ една депеша изъ Корти, извѣствяватъ че вслѣствие на силнитѣ горѣщини, главната квартира на скоро ще се пренесе пакъ въ Донгола.

Лондонъ. Натегнатостта на отношенията между Руссия и Англия касателно Авганистанъ расте. Г. Гладстонъ днесъ е ималъ свиждание съ г. де Стаалъ.

Берлинъ. Norddeutsche Zeitung, обявява за съвременно неоснователенъ слухътъ че г. Бисмаркъ съ произнесено въ Райхстага слово, ималъ намѣрение да съдѣйствува за паданieto на Гладстоновий кабинетъ, а иска да каже, че г. Бисмаркъ е поискалъ съ това да въспре да не би съвѣднитѣ и приятелскитѣ правителства да бѣдѣтъ поколебани въ довѣрието имъ спрямо германската политика. Защото ако би г. Бисмаркъ да би съвѣтвалъ на Англия да вземе Египетъ, то довѣрието на заинтересованитѣ правителства би било изгубено и най-напредъ онова на Турция, послѣ на Франция, на Руссия и даже и на Австрия.

22 февруарий.

Лондонъ. Русскитѣ изявления, относително Авганистанъ, сж наврѣменно разбрани въ Англия. Г. Гладстонъ е обявилъ въ парламента, че между Руссия и Англия сега има въпроси висящи рѣшението на които не е отъ най-леснитѣ.

Вѣна. Вчера бѣха се събрали на банкетъ членоветѣ на комитета, който бѣше патоваренъ да организира единъ румѣнски балъ въ полза на румѣнскитѣ бѣдни студенти въ Вѣна. На този банкетъ сж били мнозина поканени. Наздравници сж се напили на нѣмски и румѣнски за австрийски императоръ и за румѣнски кралъ Карла, както и за великий дукъ Регне покровителтъ на дружеството за дамнитѣ покровителки и за румѣнски народъ. При този случай съчувственни думи сж били размѣнени между ромѣнитѣ и австрийцитѣ.

Вѣстникитѣ говорятъ, че въ една камено-въгленна рудница въ Силезия е имало експлозия при която сж били убити 147 рудокопачи.

Берлинъ. Райхстагътъ отхвърли предложението на г. Карлоффе, който искалъ свикването на една монетарна конференция за да въстанови биметаллизма.

Суезъ. Назначенитѣ за Суакъмъ, английски транспортни (мекере), сж получили заповѣдъ да отложатъ трѣгването си.

Лондонъ. Въ камарата на лордоветѣ, лордъ Гранвилъ като разяснява смисъла даденъ на Бисмарковитѣ думи относящи се до английската политика въ Египетъ, отрича, че е искалъ да докачи г. Бисмарка и се изразява най-приятелски спрямо г-на Бисмарка и Германия.

Телеграми, съхранени въ Сѳийската телеграфо-пощенска станция, недоставени по ненахождение на получателитѣ:

Maria Jamnik, Иванъ Стояновъ, Stankovic, Gregerson, Гошо Петевъ, Никола Паневъ Черна Джамия, Дончо Начевъ, Несимъ Меуасъ Търговецъ, Перникъ Чернюовъ, хотелъ Синайска Гора Цековъ, Krickner Aus Belgrad, Тетевенски ханъ Гаврилъ Брънчовъ, Георгию Маскалеву, Тодоръ Сжрову ученикъ, Ноуний Търговецъ, Тихамъ Ларинъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Съгласно чл. 13 отъ «законътъ за направата на Желѣзнопътната линия Царибродъ—София—Ванарелъ», честь имамъ да обявя за свѣдѣние на интересующитѣ се, че Ния-Жеското правителство ще почне направата на назаната Желѣзница.

Условията на търговетѣ, а така сѣщо и деньтъ за производанието имъ ще се обявяватъ особно.

Министръ на Финанситѣ: **Каравеловъ.**

Отъ Министерството на Финанситѣ.**СЪОБЩЕНИЕ.**

Отдѣлението на търговията, при Министерството на Финанситѣ, на основание увѣдомлението отъ страна на дирекцията за експлоатация на источнитѣ желѣзници, съобщава, за знание на публиката, слѣдующитѣ нама-ления, сторени отъ страна на споменатата дирекция, на такситѣ, по които се плаща за пренасянието на раз-нитѣ стоки чрезъ споменатитѣ желѣзници.

Вмѣсто да се счита и за напредъ тѣжестта отъ 50 килограма, като най-малка тѣжестъ, предвидена отъ тарифата за таксирание и наплащане по превозванието на единъ товаръ, то отъ 1-й марта т. г. ще се счита като такава, тѣжестта отъ 30 килограма, споредъ която и ще става таксиранието.

Така сѣщо, отъ сѣщата дата за напредъ, на всѣка тѣжестъ, която тѣжи по-вече отъ 30 килограма, ще се опредѣля таксата ѝ, като се считатъ единицитѣ отъ десетъ-тѣхъ килограма за пѣла десетица, която и ще се прибавя къмъ 30-тѣхъ килограма, а нѣма да се прибавя пѣлата номинална най-малка тѣжестъ, два, три и по-вече пкти, както това е било до сега.

г. София, 20 февруарий 1885 г.

Началникъ на отдѣлението: **М. Георгиевъ.**

Отъ Министерството на Правосъдието.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 802.

Обявява се за знание на всички ония, които се отнасятъ съ разни жалби, прошения, заявления и пр., до Министерството на Правосъдието, че ако такива не бѣдѣтъ обѣявани съ гербови марки отъ петдесетъ стотинки, съгласно съ чл. 9-й отъ закона за гербовия сборъ, ще оставятъ безъ послѣдствие, безъ да се обръща даже внимание на съдържанието имъ, отъ каквато и да е важностъ то.

Началникъ на отдѣлението: **Д. В. Македонски.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 804.

Обявява се за знание на всички служещи и бивши чиновници по съдебното вѣдомство, че ония отъ тѣхъ,

които се отнасятъ съ прошения до Министерството на Правосъдието, за да имъ се издава преписъ отъ по-служения списъкъ, съгласно съ чл. 53 отъ закон за чиновницитѣ, трѣбва да прилагатъ при прошенитъ си и по една гербова марка отъ петдесетъ стотинки за обѣяване по установения редъ издаваемия преисъ отъ послужния списъкъ, — иначе прошенията имъ за това ще оставатъ безъ послѣдствие.

Началникъ на отдѣлението: **Д. В. Македонски.**

Софийский окръженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1020.

Софийский окръженъ съдъ обявява за свѣденіе и призовава всичкитѣ лица, които сѣ оставили парични депозити у бившия и безвѣстно отклонивши се нтариусъ при Софийский окр. съдъ **Н. Вълчановъ**, да съобщатъ въ сѣщия окр. съдъ въ расстояние на единъ мѣсець отъ напечатванието на настоящето за суммата на оставеніи депозитъ като представятъ распискитѣ или завѣрени отъ тѣхъ преписи, които притѣжатъ отъ бившия нотариусъ срещу депозитиранната у него сумма.

София, 23 февруарий 1885 год.

Предсѣдателъ: **К. Маринозъ**

1—(287)—1

Секретаръ: **Ив. Долгозъ**

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанитѣ честь имаме да извѣстимъ почитаемитѣ си приятели и познаници, че търговската ни съдру-жеска контора въ София подъ фирмата **Н. Георгиевъ** и **Андреевъ** — отъ 20-й того престава, и занаяпредъ тя остава само върху г. **Никола Георгиевъ**.

София, 21 февруарий 1885 год.

Иванъ Андреевъ

1—(286)—1

Никола Георгиевъ.

И пакъ се напомнюва на всички, които желаятъ да получаватъ «Държавенъ Вѣстникъ», че поръчки за абона-рание се приематъ само ако сѣ придружени съ новчежническа квитанция, доказваща че е внесена въ мѣстното новчежничество абонаментната стойностъ, или пакъ съ по-щенски записъ, съ който да може това зна-сание да стане въ Софийското окръжно новчежничество.

Поръчки не придружени отъ новчежни-чески квитанции или пощенски записъ не се взематъ въ внимание.

Заграничния абонаментъ е 30 лева пред-платени. Абонаментътъ бива само годи-шенъ и то всякога съ начало 1 януарий.

АДМИНИСТРАЦИЯТА.